

der blev nedsat i 1998. Den drejer sig om akut medicinsk indsats og alarmering. Det er en meget, meget spændende rapport, som har været til rådighed for hr. Kristian Jensen, hvis han vil sætte sig ind i sagen. Hr. Kristian Jensen har det indtryk, at hr. Kristian Jensen er den eneste, der ved noget om den her sag.

Jeg vil bare sige: Det, jeg bygger min gengivelse på både her i dag og i de skriftlige svar, jeg afgav den 12. september til spørgeren, er de faglige indlæg, der bl.a. ligger i betænkningen og også i det arbejde, som foregår hos Rigspolitechefen.

Målet for regeringen har været at styrke det akutte beredskab og indsatsen over for tilskadekomne, og det er det, vi arbejder på. Vi er klar til snart at udmønte det. Jeg forstår, hr. Kristian Jensen har nogle andre formål. Det skal jeg ikke blande mig i. Jeg arbejder med sagen ud fra den målsætning, som jeg har tilkendegivet både skriftligt og mundtligt her i dag.

Formanden:

Hr. Kristian Jensen, sidste runde.

Kristian Jensen (V):

Kære justitsminister, jeg har læst den rapport. Jeg har fulgt med, når vi har diskuteret de forlig i Venstres folketingsgruppe osv. Lad nu være med at blande andre ting ind i sagen.

Sagen er jo, at Ringkøbing Amt har bedt om at få en forsøgsordning. Det kan godt være, at det ikke passer med den rapport, der blev skrevet for et år siden, men som minister har man vel det ansvar, at man tager sagerne op, når de kommer, ser på, om den kan være med til at forbedre borgernes situation, og prøver at hjælpe dem.

Derfor er det, at jeg gentager det spørgsmål, som ministeren gik uden om lige før: Hvis ministeren får dokumentation for, at forsøgsordningen kan forbedre situationen, være med til at redde menneskeliv, vil ministeren så være klar til at give Ringkøbing Amt den forsøgsordning, de har bedt om i månedsvis?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har allerede i første runde tilkendegivet – hvis hr. Kristian Jensen lytter til besvarelsen og ikke er mere optaget af, hvilke polemiske kommentarer der skal fyres af i næste runde – at der allerede er taget initiativ til et møde med repræsentanter for Ringkøbing Amt. Mødet er berammet til begyndelsen af den kommende måned.

Som jeg har tilkendegivet, er jeg åben over for at se på, hvordan vi kan styrke det, der har været fundamentet for regeringen, nemlig det akutte beredskab, og forbedre det i forhold til borgerne.

Der ligger altså en indstilling – jeg er glad for, at hr. Kristian Jensen har læst den; det har spørgsmålet ikke båret præg af, men lad nu det ligge – og det er den, vi arbejder med i udgangspunktet. Det var en enig indstilling fra alle aktører, inklusive den forening, som Ringkøbing Amt er medlem af, nemlig Amtsrådsforeningen. Lad os nu se, når denne her plan kommer, om den også tilfredsstillende Ringkøbing Amt. Hvis den ikke gør det, så må vi diskutere det yderligere. Jeg er lydør. Jeg har allerede planlagt et møde. Og målet er – sagt igen – at lave en alarmeringscentral, som kan tilfredsstille alle de servicebehov, som borgerne har.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldet spørgsmål

Spm. nr. S 3758

Formanden:

Spørgsmål nr. S 3758 (folketingsåret 1999-2000), der er stillet til sundhedsministeren af fru Gyda Kongsted, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til sundhedsministeren (6/9 2000) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt situationen omkring en patient, der af et hospital bliver visiteret til ophold på et plejehjem uden at give sit skriftlige samtykke, er at sammenligne med en tvangsmæssig foranstaltning overfor patienten?«

Begrundelse

Af »Rapporten« på Kanal 2 den 27. juli 2000 fremgik det, at en ældre kvindelig patient, indlagt på Bispebjerg Hospital, blev tvangsviseret til en plejehjemsplads på Amager, selv om kvinden ikke var færdigbehandlet. Kvinden havde under sin hofteoperation pådraget sig en hjerne-